

הרי כל אלה, יש בהם ממש אף אין עינינו שלוטות בהם, כל שכן יוצרנו יתעלה שמו, אף על פי שלא ראיינו, הוא עצם ממש בח�性ות עוזו וכוחו, ומוציא **בכל ועשה כל**.⁴⁵

אוצר החכמה

[ג]⁴⁶ ואמ תאמר, אחר שאינו נראה, איך נאמין שיכלתו בכל? ⁴⁷ - הנה, דוגמא ארך, ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁸¹⁰ ⁸⁸¹¹ ⁸⁸¹² ⁸⁸¹³ ⁸⁸¹⁴ ⁸⁸¹⁵ ⁸⁸¹⁶ ⁸⁸¹⁷ ⁸⁸¹⁸ ⁸⁸¹⁹ ⁸⁸²⁰ ⁸⁸²¹ ⁸⁸²² ⁸⁸²³ ⁸⁸²⁴ ⁸⁸²⁵ ⁸⁸²⁶ ⁸⁸²⁷ ⁸⁸²⁸ ⁸⁸²⁹ ⁸⁸³⁰ ⁸⁸³¹ ⁸⁸³² ⁸⁸³³ ⁸⁸³⁴ ⁸⁸³⁵ ⁸⁸³⁶ ⁸⁸³⁷ ⁸⁸³⁸ ⁸⁸³⁹ ⁸⁸⁴⁰ ⁸⁸⁴¹ ⁸⁸⁴² ⁸⁸⁴³ ⁸⁸⁴⁴ ⁸⁸⁴⁵ ⁸⁸⁴⁶ ⁸⁸⁴⁷ ⁸⁸⁴⁸ ⁸⁸⁴⁹ ⁸⁸⁵⁰ ⁸⁸⁵¹ ⁸⁸⁵² ⁸⁸⁵³ ⁸⁸⁵⁴ ⁸⁸⁵⁵ ⁸⁸⁵⁶ ⁸⁸⁵⁷ ⁸⁸⁵⁸ ⁸⁸⁵⁹ ⁸⁸⁶⁰ ⁸⁸⁶¹ ⁸⁸⁶² ⁸⁸⁶³ ⁸⁸⁶⁴ ⁸⁸⁶⁵ ⁸⁸⁶⁶ ⁸⁸⁶⁷ ⁸⁸⁶⁸ ⁸⁸⁶⁹ ⁸⁸⁷⁰ ⁸⁸⁷¹ ⁸⁸⁷² ⁸⁸⁷³ ⁸⁸⁷⁴ ⁸⁸⁷⁵ ⁸⁸⁷⁶ ⁸⁸⁷⁷ ⁸⁸⁷⁸ ⁸⁸⁷⁹ ⁸⁸⁸⁰ ⁸⁸⁸¹ ⁸⁸⁸² ⁸⁸⁸³ ⁸⁸⁸⁴ ⁸⁸⁸⁵ ⁸⁸⁸⁶ ⁸⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸⁸ ⁸⁸⁸⁹ ⁸⁸⁸¹⁰ ⁸⁸⁸¹¹ ⁸⁸⁸¹² ⁸⁸⁸¹³ ⁸⁸⁸¹⁴ ⁸⁸⁸¹⁵ ⁸⁸⁸¹⁶ ⁸⁸⁸¹⁷ ⁸⁸⁸¹⁸ ⁸⁸⁸¹⁹ ⁸⁸⁸²⁰ ⁸⁸⁸²¹ ⁸⁸⁸²² ⁸⁸⁸²³ ⁸⁸⁸²⁴ ⁸⁸⁸²⁵ ⁸⁸⁸²⁶ ⁸⁸⁸²⁷ ⁸⁸⁸²⁸ ⁸⁸⁸²⁹ ⁸⁸⁸³⁰ ⁸⁸⁸³¹ ⁸⁸⁸³² ⁸⁸⁸³³ ⁸⁸⁸³⁴ ⁸⁸⁸³⁵ ⁸⁸⁸³⁶ ⁸⁸⁸³⁷ ⁸⁸⁸³⁸ ⁸⁸⁸³⁹ ⁸⁸⁸⁴⁰ ⁸⁸⁸⁴¹ ⁸⁸⁸⁴² ⁸⁸⁸⁴³ ⁸⁸⁸⁴⁴ ⁸⁸⁸⁴⁵ ⁸⁸⁸⁴⁶ ⁸⁸⁸⁴⁷ ⁸⁸⁸⁴⁸ ⁸⁸⁸⁴⁹ ⁸⁸⁸⁵⁰ ⁸⁸⁸⁵¹ ⁸⁸⁸⁵² ⁸⁸⁸⁵³ ⁸⁸⁸⁵⁴ ⁸⁸⁸⁵⁵ ⁸⁸⁸⁵⁶ ⁸⁸⁸⁵⁷ ⁸⁸⁸⁵⁸ ⁸⁸⁸⁵⁹ ⁸⁸⁸⁶⁰ ⁸⁸⁸⁶¹ ⁸⁸⁸⁶² ⁸⁸⁸⁶³ ⁸⁸⁸⁶⁴ ⁸⁸⁸⁶⁵ ⁸⁸⁸⁶⁶ ⁸⁸⁸⁶⁷ ⁸⁸⁸⁶⁸ ⁸⁸⁸⁶⁹ ⁸⁸⁸⁷⁰ ⁸⁸⁸⁷¹ ⁸⁸⁸⁷² ⁸⁸⁸⁷³ ⁸⁸⁸⁷⁴ ⁸⁸⁸⁷⁵ ⁸⁸⁸⁷⁶ ⁸⁸⁸⁷⁷ ⁸⁸⁸⁷⁸ ⁸⁸⁸⁷⁹ ⁸⁸⁸⁸⁰ ⁸⁸⁸⁸¹ ⁸⁸⁸⁸² ⁸⁸⁸⁸³ ⁸⁸⁸⁸⁴ ⁸⁸⁸⁸⁵ ⁸⁸⁸⁸⁶ ⁸⁸⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸⁸⁸ ⁸⁸⁸⁸⁹ ⁸⁸⁸⁸¹⁰ ⁸⁸⁸⁸¹¹ ⁸⁸⁸⁸¹² ⁸⁸⁸⁸¹³ ⁸⁸⁸⁸¹⁴ ⁸⁸⁸⁸¹⁵ ⁸⁸⁸⁸¹⁶ ⁸⁸⁸⁸¹⁷ ⁸⁸⁸⁸¹⁸ ⁸⁸⁸⁸¹⁹ ⁸⁸⁸⁸²⁰ ⁸⁸⁸⁸²¹ ⁸⁸⁸⁸²² ⁸⁸⁸⁸²³ ⁸⁸⁸⁸²⁴ ⁸⁸⁸⁸²⁵ ⁸⁸⁸⁸²⁶ ⁸⁸⁸⁸²⁷ ⁸⁸⁸⁸²⁸ ⁸⁸⁸⁸²⁹ ⁸⁸⁸⁸³⁰ ⁸⁸⁸⁸³¹ ⁸⁸⁸⁸³² ⁸⁸⁸⁸³³ ⁸⁸⁸⁸³⁴ ⁸⁸⁸⁸³⁵ ⁸⁸⁸⁸³⁶ ⁸⁸⁸⁸³⁷ ⁸⁸⁸⁸³⁸ ⁸⁸⁸⁸³⁹ ⁸⁸⁸⁸⁴⁰ ⁸⁸⁸⁸⁴¹ ⁸⁸⁸⁸⁴² ⁸⁸⁸⁸⁴³ ⁸⁸⁸⁸⁴⁴ ⁸⁸⁸⁸⁴⁵ ⁸⁸⁸⁸⁴⁶ ⁸⁸⁸⁸⁴⁷ ⁸⁸⁸⁸⁴⁸ ⁸⁸⁸⁸⁴⁹ ⁸⁸⁸⁸⁵⁰ ⁸⁸⁸⁸⁵¹ ⁸⁸⁸⁸⁵² ⁸⁸⁸⁸⁵³ ⁸⁸⁸⁸⁵⁴ ⁸⁸⁸⁸⁵⁵ ⁸⁸⁸⁸⁵⁶ ⁸⁸⁸⁸⁵⁷ ⁸⁸⁸⁸⁵⁸ ⁸⁸⁸⁸⁵⁹ ⁸⁸⁸⁸⁶⁰ ⁸⁸⁸⁸⁶¹ ⁸⁸⁸⁸⁶² ⁸⁸⁸⁸⁶³ ⁸⁸⁸⁸⁶⁴ ⁸⁸⁸⁸⁶⁵ ⁸⁸⁸⁸⁶⁶ ⁸⁸⁸⁸⁶⁷ ⁸⁸⁸⁸⁶⁸ ⁸⁸⁸⁸⁶⁹ ⁸⁸⁸⁸⁷⁰ ⁸⁸⁸⁸⁷¹ ⁸⁸⁸⁸⁷² ⁸⁸⁸⁸⁷³ ⁸⁸⁸⁸⁷⁴ ⁸⁸⁸⁸⁷⁵ ⁸⁸⁸⁸⁷⁶ ⁸⁸⁸⁸⁷⁷ ⁸⁸⁸⁸⁷⁸ ⁸⁸⁸⁸⁷⁹ ⁸⁸⁸⁸⁸⁰ ⁸⁸⁸⁸⁸¹ ⁸⁸⁸⁸⁸² ⁸⁸⁸⁸⁸³ ⁸⁸⁸⁸⁸⁴ ⁸⁸⁸⁸⁸⁵ ⁸⁸⁸⁸⁸⁶ ⁸⁸⁸⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸⁸⁸⁸ ⁸⁸⁸⁸⁸⁹ ⁸⁸⁸⁸⁸¹⁰ ⁸⁸⁸⁸⁸¹¹ ⁸⁸⁸⁸⁸¹² ⁸⁸⁸⁸⁸¹³ ⁸⁸⁸⁸⁸¹⁴ ⁸⁸⁸⁸⁸¹⁵ ⁸⁸⁸⁸⁸¹⁶ ⁸⁸⁸⁸⁸¹⁷ ⁸⁸⁸⁸⁸¹⁸ ⁸⁸⁸⁸⁸¹⁹ ⁸⁸⁸⁸⁸²⁰ ⁸⁸⁸⁸⁸²¹ ⁸⁸⁸⁸⁸²² ⁸⁸⁸⁸⁸²³ ⁸⁸⁸⁸⁸²⁴ ⁸⁸⁸⁸⁸²⁵ ⁸⁸⁸⁸⁸²⁶ ⁸⁸⁸⁸⁸²⁷ ⁸⁸⁸⁸⁸²⁸ ⁸⁸⁸⁸⁸²⁹ ⁸⁸⁸⁸⁸³⁰ ⁸⁸⁸⁸⁸³¹ ⁸⁸⁸⁸⁸³² ⁸⁸⁸⁸⁸³³ ⁸⁸⁸⁸⁸³⁴ ⁸⁸⁸⁸⁸³⁵ ⁸⁸⁸⁸⁸³⁶ ⁸⁸⁸⁸⁸³⁷ ⁸⁸⁸⁸⁸³⁸ ⁸⁸⁸⁸⁸³⁹ ⁸⁸⁸⁸⁸⁴⁰ ⁸⁸⁸⁸⁸⁴¹ ⁸⁸⁸⁸⁸⁴² ⁸⁸⁸⁸⁸⁴³ ⁸⁸⁸⁸⁸⁴⁴ ⁸⁸⁸⁸⁸⁴⁵ ⁸⁸⁸⁸⁸⁴⁶ ⁸⁸⁸⁸⁸⁴⁷ ⁸⁸⁸⁸⁸⁴⁸ ⁸⁸⁸⁸⁸⁴⁹ ⁸⁸⁸⁸⁸⁵⁰ ⁸⁸⁸⁸⁸⁵¹ ⁸⁸⁸⁸⁸⁵² ⁸⁸⁸⁸⁸⁵³ ⁸⁸⁸⁸⁸⁵⁴ ⁸⁸⁸⁸⁸⁵⁵ ⁸⁸⁸⁸⁸⁵⁶ ⁸⁸⁸⁸⁸⁵⁷ ⁸⁸⁸⁸⁸⁵⁸ ⁸⁸⁸⁸⁸⁵⁹ ⁸⁸⁸⁸⁸⁶⁰ ⁸⁸⁸⁸⁸⁶¹ ⁸⁸⁸⁸⁸⁶² ⁸⁸⁸⁸⁸⁶³ ⁸⁸⁸⁸⁸⁶⁴ ⁸⁸⁸⁸⁸⁶⁵

ואל תאמר, על ידי לחשנה בלבד⁴⁹, דafilו אם ישם על נפשו נחש מכך, וחגור על שלו⁵⁰ - לא ישלוט בגופו חרבי⁵¹. ובכל שכן שנאמין ביוצר כל, שעושה רצונו, "כל אשר חפץ עשה" (מליס קטו ג⁵²) - כי הוא אצל כל אדם⁵³ - פועלתו הוא בלי סוף, ואחר פועלתו לא חסירה הויהתו⁵⁴, שלא

אנו יתבונן

מכת חרב, אבל ברומח וחנית יכול להכותו. כי צידי הרומח והחנית אינם מחודדים כבחרב, אלא רק ראש מחודד. הינו, הרומח והחנית מזיקים והורגים רק באמצעות דקירה ולא גם על ידי חיתוך כורכו של החרב. ואם דברינו בכך, יתכן שגם חיבורינו מסכים שטגולה זו אינה מועילה בנגד דקירת חרב. שבבריו הסתומים לא ישלוט בגופו חרב' כוונתו לומר, שלא ישלוט בו מכת חרב שימושו הרגיל והשכיח של החרב, בעוד שהركיריה בחודו היא שימוש חריג (יחסית) בחרב. ודוקן.

52. עי' עוד תהלים קללה ו: "כל אשר חפץ ה' עשה, בשמי וברצ', ביום ובל תומות".

53. מבאר בדרך אגב, שביכולת הקב"ה לעשות הכל כי הוא 'מצוי אצל כל אדם' ובריאה. ככלומר, אדם אין יכול לפעול שני מעשים בו-זמנית, כי כשהוא מצוי בעשיית דבר אחד איןו מצוי אצל מעשה שני. אך הבואר המצוי בכל באותו זמן - 'כל אשר חפץ עשה'. והשווה להלן את יד, ליד העלה 243 ובה, וש"ג.

54. ככלומר, כפי שקדום בראית העולם היה הווית יהודו שלימה ומוחלתת, כי אז לא היה כל נמצא בעולם והבואר היה היחיד, אך גם אחר פועלתו - בראית העולם - לא חסירה הווית יהודו. שלא יטען טרואה, שהבריאה מיעטה וחסירה את יהודו. השווה שמ"ר כаг א: "כך אמרו ישראל: באמת, עד שלא בראת עולמך הייתה אתה, משבראת אותו אתה הוא". ובמطبع ברכת 'קידוש השם' (תפילת שחרית, קודם פרשיות הקרבנות): "אתה הוא עד שלא נברא העולם, אתה הוא מנברא העולם". הינו. ללא שינוי כלל. וראה עוד בהערה הבאה.

אות לא העלה 493, שם צוטטו עוד פיסקות אוניברסיטת תל אביב

הוכחה נוספת על 'מחיצה רוחנית וידקה' המגינה מפני דבר מזיק, הביא רבינו להלן אותן ג מהסלמנדרא שאין אש שלטת בה, עי"ש. 49. ככלומר, אל תאמר שניתן להוכחה שיש כה שאינו נראה רק באמצעות מעשה השבעה, כי גם על ידי פעולה שאין בה השבעה מוכחה שיש כה שאינו נראה, וככלहלן.

50. חגור במכנסים שלו מבפנים. ראה העלה הבאה, ולהלן ראש אות סב.

51. משום שהממונה על הנחש חוות בין החרב לגופו, ראה להלן ראש אות סב.

לגוף העניין, השווה פירוש רבינו אפרים עה"ת, בראשית ('מכתיבה אשכנזית'), עמ' כו: "זה נשח היה ערום" (בראשית ג א). סגוללה. מי שיקח גופו הנחש שלם, ויתן אותו חגור במכנסים שלו, לא יזקנו חרב לעולם רק בדקירה.ומי שלוקח נחש, ארשו וראשו, ונותנו בקטא של סכין, אם יש סם המות או בפת או תבשיל, מיד יזיע כשיתחוב בו הסכין, אפילו יש בו כישוף. כי ערום הנחש בחייו ובמוותו" [ענין נתינת ארס הנחש בקטא של סכין וכו', נזכר גם בספר חסידים, סי' תשח]; ספר המלאכים כת"י [=התורה והחחים בארץ המערב, א, עמ' 168 העלה 2]: "יש ממוניט בדבר ששמשימין על המתנים במקום ברכוגרטן במכנסים, שלא ישלוט מכת חרב, אבל ברומח וחנית יכול להכותו. ויש שבדברים יעשה, שלא ישלוט בו מכת חרב ולא מכת ברול" [בכל הנראה, הנאמר בפירוש רבינו אפרים עה"ת, שבטgalah זו לא יזקנו חרב לעולם רק בדקירה], זהה לדברי ספר המלאכים (כת"י) "שלא ישלוט

יעול חכם לבב דבר הממעט הוייתו⁵⁵, ואומר (מליט מ ז) : "אין ערוך אליך"⁵⁶.

[ד]⁵⁷ ואדם לא יכול לחשוב שתי מחשבות כאחד⁵⁸, ולא לדבר שני דברים כאחד⁵⁹, אך מחשבה אחר מחשבה ודבר אחר דבר. וה' יתעלה זכרו,

חסידים, סי' תהה [=ספר חסידים (מק"נ), סי' תקב]; ספר הכבוד, כת"י אוקספורד, דף 44 רע"א.

כל מקורות אלו (פרט לנאמר בחיבורינו) צוטטו במילואים, כאמור ג, כדי שייהיו לעניין המשמעין. אמנם, מכל המקבילות, הנאמר בחיבור קטווע לריה"ח, דף 1 ע"א, הוא הקרוב ביותר לדברי פיסקה זו, עי"ש.

58. כך הוא בחיבור קטווע לריה"ח, דף 1 ע"א (ראה העירה קודמת). ברם יש להעיר מסוד הריחוד לריה"ח, אותן א" : "וזם תאמר, אין יאמין הלב שהקב"ה יודע כל דבר ודorous חוקר ברגע אחד? - הרי לבו של אדם יחשוב שני מחשבות אחת, ורואה בפעם אחת כמה מיני צבעים, ולא יחשוב זה אחר זה אלא ביחיד, כל שכן הבורא יתעלה שרוואה ופוקד הכל" [עמי גם חכמת הנפש, פרק ז, עמי קמט : "הנשמה, חושבת כמה מחשבות ברגע אחד; הכבוד, ייחד לבם ומבין אל כל מעשיהם (תהלים לג טו)". אכן דברי סוד היהוד לריה"ח הובא בשינויים להלן בחיבורינו, אותן כה, ושם נזכר רק : "זוכן אדם רואה כמה דברים בפעם אחת", ללא עניין המחשבה, עי"ש. וצריך עוד עיון.

עוד בעניין שאין יכולת האדם לחשוב שתי מחשבות כאחד, ועל כך שהיו מגודלי הדורות שיצאו מן הכלל, שזכו לכעין 'שני מוחות' עד שעשו בשני עניינים שונים בו זמנית, עי' מילואים, מאמר ד.

59. עי' תנומה, יתרו, יא : "שבערת הדברים כולם בקול אחד יצאו מפני הגבורה, דבר קשה עד מאד, מה שאין הפה של הדיות יכול לדבר ולא האוזן יכולה לשמעו". וכע"ז בראש השנה כד ע"א : ספרי. בדבר. פיסקא קב. ועוד.

55. אם כן, אחרי שהBORAH פעל בדבר מה, علينا להזכיר ש'אחר פועלתו לא חסרה הוייתו'. עי' חיבור קטווע לריה"ח, דף 1 ע"א [=עבדש"א, עמי 148] : "קודם שעשה מעשה פועלתו, הוא היה הכל, ולאחר פועלתו לא נתמעטה הוייתו. שאליו היה ממעטת ומהסרת הוויות יהודו - לא היה פועל פועלות". ובשיר היחוד (ליום שלישי, סדר עבודת ישראל, ס"ע 139) : "ז'לפני הכל כל היות, ובcheinות הכל כל מלאת/ לא לחוץ ולא הטוק יצוריך, אף לא מעתוק/ בעשותך כל לא נבדלך, מתווך מלאכחה לא נחדלה". ובהמשך שם (עמ' 140) : "להתווך אין חסרון, וליחידך אין יתרון/ כמו כי עולם תהיה, חוסר ועוזך בך לא יהיה". עוד נאמר שם (ליום שני, עמי 148) : "בכך איז בין עתה וודעתך, ולעולם כל בבורך אפק/ ולא עפק ולא געט, כי במלאכחה לא עמלת". ועי' ליקמן סוף אותן לו [את הכלל 'שלא יפעל חכם לבב דבר הממעט הוייתו', השווה לנאמר להלן ריש אות ג].

56. מבאר מروع אכן לאחר בריאות העולם, שיש עוד נמצאים, לא חסירה הוייתו' וייחודה. כי מחתמת שאין ערוך אליך', היינו שאין מי להעיר ולהרמות אליך' (פירוש מצודת דוד, תהילים שם), כל הבריאה והנמצאים החשובים ככלום לעמודתו.

57. העניין הבא נידון בשינויים והרחבות להלן אות יד, אותן כה, אותן מ; סוד היהוד לריה"ח, אותן א; חיבור קטווע לריה"ח, דף 1 ע"א [=עבדש"א, עמי 149]; חיבור קטווע לריה"ח, דף 31 ע"ב [=עבדש"א, עמי 142]; שיר היחוד, ליום שלישי (סדר עבודת ישראל, עמי 138). וראה עוד: ספר השם. עמ' ו סוט"א: ספר

"היווצר יחד לכם, המבין"⁶² אל כל מעשיהם" (מליטס נג טו)⁶⁰; "שמע תפלה, עדיך
כלبشر יבוא" (מליטס סה ג¹), והרבה בריות מתפללים, זה בכה וזה בכה⁶² -
והקב"ה מבין ביחיד, כי הוא אצל כל⁶³.

אחרת]. אולם הבורא המ מצוי בכל בו זמנית הוא מミילא גם 'مبין ביהדר' את כל המעשים, המחשבות והתפילות [על אף ש"הוא אצל כל מעשימים" (לשון רבינו להלן אות יד) אף שם במקומות שונים, השווה סנהדרין לט"א: "אמר ר' כופר לר' גמליאל: אמריתו כל כי עשרה שכינתא שרייא, כמה שכינתא אייכא? קרייה [=ר' גמליאל] לשמעיה [=של הכהן], מהחכמתך באפתחא [=הכהן על צווארו], אמר ליה: אמראי על שימושא [=חמה] בביתייה דכופר? אמר ליה: שימושא אכolio עלמא ניחא. ומה שימושא דחד מן אלף אלף רבו שימושי דקמי קודשא בריך הוא ניחא לכolio עלמא, שכינתא דקדושא בריך הוא על-אתה-כמה-וכמה".]

רעיון זה נרמז בספר יצירה עם פירוש רב סעדיה גאון, סוף עמי קוז, עי"ש היטב. השווה גם ספר חסידים, סי' תתח [=ספר חסידים מק"נ]. סי' תקיב]: "לפי כישובין לאربع קצוות בית הכנסת, כל אחד מכיוון כאלו שכינה כנגד פניו. שלא יאמר אדם, כיון שפונה חבורי אצלנו ואני יושב במדרחוב וחבורי במערב, אין הקב"ה ברגע אחד לכל צד?... ובשכינה, אין לומר איך יתכן שיפנה לאربع רוחות כאחת?... שבעה אחת בוחן כל הלבבות, וברגע אחד שומע תפילה מזו ושמע תפילה אחרת, ואע"פ שזו מתפלל מה שאינו זה מתפלל".

ובשיר ההיחוד (ליום שלישי, סדור עבודה
ישראל, עמ' 138) אומר הפייטן הלא-ידעו: "כל
החיצורים וכל מעשיהם, וכל דבריהם
ומחשבותיהם/ מראש ועד סוף תרע כלם, ולא
חשכה, כי אטה אצלם/ ...הן אין דבר מפרק
נעולם, כי לפניך נכוונים כלם/ ...כי את הכל
בקאהת פראה, לבך פ羞ה כל ואינך נלהה/
...כי על כל גוי ועל אדם יחד, על כל תדרבּ

60. ככלומר, לבם של כל בריות העולם נסקרים לפני ברגע אחד, הרי שהקב"ה יודע בו-זמנית את כל המחשבות השונות של בריות העולם.

ועל כך שכל בריות העולם נסקринן לפני
ברגע אחד, עי' ראש השנה יich סע"א: "זוכלו"
נסקרין בסקריה אחת... היוצר יחד לכם,
המבין אל כל מעשיהם..." הכי אמר: היוצר,
רואה יחד לכם, וymbin אל כל מעשיהם". ועי'
שם ברש"י. ובשיטה מקובצת,ibaba מציעו נת
יע"א, ד"ה 'הכל על ידי': "אבל בשערי אונאה
הקב"ה דין בכבודו ובעצמו, הפורענות ממהורת
לבוא לפি שברגע אחד הוא דין כל העולם".
123456789

61. ביאורו: הקב"ה אשר הוא שומע תפילה כל בני אדם באים לפניו ביחד בתפילה. עי' שמו"ר כא ד: "שומע תפילה [עדיך כל בשר יבוואר], אתה מוצא, בשר ודם אינו יכול לשומע שיחת שנים אחד, אבל הקב"ה אינו כן - אלא הכל מתפלין לפניו, והוא שומע ומקבל תפילהן"; פסיקתא רבתיה, פרשה כא, דף ק ע"ב: "בנוגג שביעולם, קול אחד נכנס לתוך עשר אזונים, שמא עשרה קולות נכנים לתוך אוזן אחת? ! ומה אם תפילות כל בריה הוא שומע כולם כאחת; 'שומע תפילות' אינו אומר כאן, אלא 'שומע תפילה, עדיך כל בשר יבוואר'". והשווה: מכילתא, בשלח, מסכתא דשירה, בראשיה ב ע"ט).

62. קלומר, "זה מתפלל על דבר אחד, ובאותו רגע זה שואל דבר אחר" (לשון חיבור קטוע לריה"ח, דף 1 ע"א).

63. ככלומר, אדם אינו יכול לשמווע ולהקשיב לכמה בקשות ביחיד, כי כשהוא מצוי אצל אחד - אינו מצוי אצל שני נכניו בן, כשהשניים מצויים מוחשבה אחת, אינו מצוי אצל מוחשבה

[ה]⁶⁴ בג' פסוקים יש בהם 'שם אחד': "שמע ישראל, השם אלהינו השם אחד"⁶⁵ (לכisis 1:2); "ביום ההוא יהיה השם אחד ושמו אחד" (וילקיה יט ט); "הלא אב אחד לכלנו, הלא השם אחד"⁶⁶ בראנו⁶⁷ (מלמכי כ י). [הרוי ג' פסוקים, 1234567 אזכור החכמתם]
שהודיע, כי הוא אחד בשמי וברצן ובימים, ואין עוד⁶⁸.

[ה] "שם אחד ושמו אחד" (לכisis 1:2), "אב אחד לכלנו, הלא אל אחד בראנו" (מלמכי כ י)⁶⁹. למה ה' פעםם 'אחד'? ⁷⁰ ה' מינים הנמצאים בעולם ו', ואילו הן: קפואים⁷¹, צמחים, חיים חיוניים⁷²,

[1234567 אזכור החכמתם]

67. עי' לדוגמא ישעה מה ה-ו: "אני ה' ואין עוד זולתי... כי אף בלוודר, אני ה' ואין עוד".

כלומר, 'שם אחד' נאמר בשלוש פסוקים, לرمז שהקב"ה אחד בכל שלושת חלקיו הביריה - שמים, ארץ, ים.

68. בחיבור קטוע לריה"ח, שם (עי' לעיל העירה 64), של פיו נוסף המוסגר, נאמר כאן: "...אב אחד". והוסתה אחוריו לכלנו, הלא אל אחד בראנו, כי בלוודר זאת לא נימנו כאן כל המשם 'אחד' שבפסוקים.

69. עי' סידור הרוקח, עמ' רלד: "חמש 'אחד' במקרא אצל השם". אך בפרטן אתה מוצא שם ארבע בלבד, שנשمرת 'שם אחד' מהפסק 'בום ההוא יהיה השם אחד ושמו אחד' [אך עי' שם, עמ' רלה, ליד העירות 36-38]. ושם, עמ' רסא, ס"ע תקתו, נימנו כהלכתן. עי' עוד: סידור הרוקח, עמ' שעד, ליד העירה 136; סוד רזי, ב, עמ' כת טו"א; ספר השם, עמ' פג טו"א.

70. מכאן עד להלן ליד העירה 75 מקורו מפרטן ספר האמונה וחרצב הבינות, עמ' 104.

71. הרמב"ם (הלכות יסודי התורה, פ"ב ה"ג) מחלק את "כל מה שברא הקב"ה בעולמו לשלווה חלקים", עי"ש.

72. ב'קפואים' נכללו כל הברואים הנקראים ביום בתואר 'דומם' נבר משמע מפתרון ספר האמונה וחרצב הבינות, שם (עי' לעיל העירה 57): "וירדוע ומבראה, כי הנבחר והיקר והמנושא

ברגע אחד/ תשמע ברגע כל הקולות, וען ולחש וכל התפלות/ אף תבין אל כל מעשייהם, ברגע מהקר כל לגביהם". ובהמשך שם (סוף יום רביעי, עמ' 144) אומר שוב: "תמים דעתם אל דעת אחד, כל הלבבות דורש יחד". עי' עוד למן אותן כה.

73. לדברי אותן זו מובה גם בחיבור קטוע לריה"ח, דף 1 ע"א [=עבדש"א, עמ' 129], ועל פיו נעשו השלמות שבסוגרים מרובעות דלהלן. אמנם, שם באמצו נכתב עניין נוסף שליטה בחיבורינו, עי"ש ודע, שה'ה' שבפיסקה זו המسمנת את קיצורו של שם הוי"ה, נפתח ל'שם'].

74. בפסוק: 'הלא אל אחד', ולא 'שם אחד'? [אכן, בחיבור קטוע לריה"ח, שם (עי' העירה קודמת) מוצעת 'אל אחד בראנו', עי"ש], אם כן אין שלושה פסוקים שבהם נאמר 'שם אחד', וצ"ע. וכנראה כוונת חיבורינו לאחד משמות הקב"ה (כולל שם 'אל') ולא דוקא לשם 'יהוה', עי' סידור הרוקח המובה להלן העירה 69, ודוק. אמנם, בחיבור קטוע לריה"ח, שם (עי' העירה קודמת), נאמר כך: "ויג' פסוקים הם שנקרא הקב"ה ['אחד']" [הנוסף בסוגרים מוכרא], ולנוסח זה לא קשה מיידי.

75. נקט את 'בשמי וברצן ובימים' כי הם כוללים את כל הביריה, כדכתיב בשמות כיא: "כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ, את הים ואת כל אשר בם, וינח ביום השביעי".